

Snelweg-gooiland

Zoals er witte kronkelpaden
van een gedicht in druk ontstaan
rimpels plooien en kromme naden
in het gezicht van mens en maan
zo spreken in een oude stad
elk scheve straatje, elk raar pad
en ieder hoekje zegt ons wat.
Nu worden daar op niets gerichte
rechte strepen door getrokken.
Over een eeuwtje zakken wij
achterover in de voren
uit onze cijferlust geboren
Zo sterft al die rechthoekerij
van kasten kamers en kantoren
waarvoor het land werd kaalgeschoren.
Een eeuw nog en het is voorbij.

Degene die nog geldverloren
's ochtends huis en hart verlaat
over braakgrauwdode banen
vloeiend uit cementvulkanen
van zakenlust en mensenhaat
geweld uit grondvergeten staat
tot slagaders vol slakverkeer
tot spataderend gespotparkeer
nee die leeft niet werkelijk meer

Wat heeft in onze lieve lijven
het leven ons toch aangedaan
Waar stuurt het ons ontzield op aan
als het straks nergens heen kan gaan
en hier niet langer blijven?

Leo Vroman

Uit: De godganselijke nacht, Querido, 1993 Leo Vroman (1915) is dichter en fysioloog en woont in Texas. Illustratie: Greetje de Graaff
Dit is aflevering 18 in een serie